

Obrona cywilna

Pod pojęciem obrony cywilnej /ochrony ludności, ochrony cywilnej / należy rozumieć zapewnienie bezpieczeństwa ludziom, ich mieniu i środowisku przed wypadkami i klęskami każdego rodzaju.

Innymi słowy - zgodnie z przepisami prawa - obrona cywilna RP jest pozamilitarnym elementem systemu obronnego państwa i stanowi kompleks wewnętrznie skoordynowanych interdyscyplinarnych przedsięwzięć o charakterze planistycznym, organizacyjnym, szkoleniowym, logistycznym i inwestycyjnym. Całokształt zagadnień dotyczących ochrony ludności cywilnej w konfliktach zbrojnych ujęto w Konwencjach Genewskich przyjętych 12. sierpnia 1949 r., które Polska ratyfikowała w 1954 r. Są to:

I konwencja o ochronie osób cywilnych i chorych w armiach czynnych;

II konwencja o polepszaniu losu rannych, chorych i rozbitków sił zbrojnych na morzu;

III konwencja o traktowaniu jeńców wojennych;

IV konwencja o ochronie osób cywilnych podczas wojny.

Uzupełnieniem Konwencji Genewskich są dwa Protokoły Dodatkowe z 1977 r.:

I - dotyczy ochrony ofiar konfliktów zbrojnych o charakterze międzynarodowym;

II - dotyczy ochrony ofiar konfliktów nie mających charakteru międzynarodowego.

Polska ratyfikowała oba Protokoły dopiero we wrześniu 1991 r. Podstawowym celem obrony cywilnej kraju jest ochrona ludności cywilnej przed niebezpieczeństwami wynikającymi z działań zbrojnych lub klęsk żywiołowych i przewyższenie ich bezpośrednich następstw, jak też zapewnienie warunków koniecznych do przetrwania. Pełni też ona zadania, takie jak:

- Służba ostrzegawcza, wykrywanie i oznaczenie stref niebezpiecznych
- Ewakuacja: jest zorganizowanym działaniem zmierzającym do usunięcia ze strefy zagrożonej ludzi, zwierząt i mienia.
- Przygotowanie i organizowanie schronów
- Ratownictwo
- Służby medyczne, włączając w to pierwszą pomoc i opiekę religijną
- Walka z pożarami
- Odkazanie i inne podobne działania
- Dostarczanie doraźnych pomieszczeń i zaopatrzenia
- Doraźna pomoc dla przywrócenia i utrzymania porządku w strefach dotkniętych klęskami
- Doraźne przywrócenie działania niezbędnych służb użyteczności publicznej
- Doraźne grzebanie zmarłych
- Pomoc w ratowaniu dóbr niezbędnych do przetrwania

- Planowanie i prace organizacyjne oraz inne rodzaje działalności niezbędne do wypełniania wyżej wymienionych zadań

Mając na uwadze powyższe zdania wynikające z n/w aktów prawnych tj. Ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 listopada 1967 r. z późniejszymi zmianami Dz. U. z 2004r. Nr 241 poz.2416), Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowego zakresu działania Szefa Obrony Cywilnej Kraju, szefów obrony cywilnej województw, powiatów i gmin z dnia 25 czerwca 2002 r. (Dz.U. Nr 96 z 2002 r. poz.226) Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie powszechnej samoobrony ludności z dnia 28 września 1993 r. (Dz.U. Nr 91 z 1993 r. poz. 421). na terenie Gminy Pieszycy Szefem Obrony Cywilnej jest Burmistrza Miasta Pieszycy.

Zadania z zakresu (ochrony ludności) obrony cywilnej Burmistrz realizuje poprzez Wydział Organizacyjno-Administracyjny Urzędu Miejskiego w Pieszycach, głównie w zakresie planowania i organizacji działań w wyższych stanach gotowości obronnej, rozpoznawania zagrożeń, ostrzegania i alarmowania, ewakuacji ludności z rejonów zagrożonych oraz zapewnienia minimalnych warunków do przetrwania a także szkolenia z problematyki obrony cywilnej i powszechnej samoobrony ludności.